

Νόμος ΡΝ τῆς 30 Ἰανουαρίου 1866, Περὶ εἰσαγωγῆς ἐν Ἑπτανήσῳ τῆς ἐν τῷ λοιπῷ Βασιλεῖῳ ἰσχυοῦσης νομοθεσίας.

- 1). Ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1866 καὶ πλὴν τῶν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ὀριζομένων ἐξαίρεσεων, λαμβάνει ὑποχρεωτικὴν ἰσχὺν ἐν ταῖς Ἰουδαίαις Νήσοις ἢ ἐν τῷ λοιπῷ Βασιλεῖῳ κειμένη νομοθεσία καὶ παύει ἰσχύουσα ἢ νομοθεσία τοῦ πρῶην Ἠνωμένου Κράτους τῶν Ἰουδαίων Νήσων. Δύναται ὅμως νὰ ἐνεργηθῇ ἡ εἰσαγωγή τῶν νόμων καὶ πρὸ τῆς τεταγμένης προθεσμίας διὰ Β. Διαταγμάτων, ἅπερ θέλουσιν ἐκάστοτε ὀρίζει τὸν χρόνον τῆς ἐνάρξεως τῆς ὑποχρεωτικῆς αὐτῶν ἰσχύος. Ὁ χρόνος οὗτος δὲν δύναται νὰ εἶναι βραχύτερος τοῦ ἐνός τοῦλάχιστον μηνὸς ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ἀστικοῦ νόμου τοῦ βασιλεῖου δημοσιεύσεως τῶν διαταγμάτων, μεθ' ὧν θέλουσι δημοσιεῦσθαι καὶ οἱ εἰσαχθησόμενοι νόμοι.
- 2). Τοῦ ἀπὸ 23 Φεβρουαρίου 1835 Β. Διατάγματος περὶ πολιτικοῦ νόμου δὲν θέλει ἐπεκταθῆ ἡ ἰσχὺς εἰς τὰς Ἰουδαίας Νήσους, διατηροῦσι δὲ προσωρινῶς αὐτόθι τὸ κῆρος, αἱ διατάξεις τοῦ Ἰουδαίου ἀστικοῦ κώδικος αἱ κανονίζουσαι ἀντικείμενα, περὶ ὧν δὲν προνοοῦσιν οἱ λοιποὶ νόμοι τοῦ Βασιλεῖου. - Αἱ διατάξεις τοῦ Ἰουδαίου ~~πολιτικοῦ~~ νόμου περὶ ἐκτιμήσεως τοῦ ἐλαιοκάρπου καταργοῦνται ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς τῆς Ἑλληνικῆς πολιτικῆς δικονομίας, αἱ δὲ περὶ προσωπικῆς κρατήσεως διατάξεις τῆς αὐτῆς πολιτικῆς δικονομίας ἐφαρμόζονται καὶ ἐν Ἑπτανήσῳ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου. - Αἱ περὶ ἐπανελεύσεως τῶν κτημάτων διατάξεις τοῦ Ἰουδαίου κώδικος ἀναστέλλονται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀστικοῦ κώδικος. Πῶς παρὰ τὰς διατάξεις τῆς Ἑλληνικῆς πολιτικῆς δικονομίας ἐν ταῖς φυλακαῖς τῆς Ἑπτανήσου ἦδη κρατούμενοι ἀπολύονται παράυτα.
- 3). Ἡ ἰσχὺς τοῦ περὶ ληξιαρχικῶν πράξεων Β' τμήματος τοῦ ἀβιβλίου τοῦ ἀστικοῦ νόμου καὶ τοῦ ἀπὸ 11 Φεβρουαρίου 1830 ψηφίσματος περὶ διαθηκῶν δὲν θέλει ἐπεκταθῆ εἰς τὰς Ἰουδαίας Νήσους, διατηροῦσι δὲ προσωρινῶς τὸ κῆρος αἱ κείμεναι περὶ ληξιαρχικῶν πράξεων καὶ περὶ διαθηκῶν διατάξεις.
- 4). Ἐπὶ τῶν ἀπαιτήσεων τῶν προερχομένων ἐκ δανείων συναφθέντων πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς τῆς πολιτικῆς δικονομίας δὲν θέλει ἰσχύει ἐν ταῖς Ἰουδαίαις Νήσοις ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 21 Σεπτεμβρίου 1836 περὶ κατασχέσεως καὶ πλειστηριάσεως τῶν κινήτων καὶ ἀκινήτων πραγμάτων Β. Διατάγματος, ἀλλὰ τηροῦσι τὸ κῆρος αἱ ὑφιστάμεναι αὐτόθι ὡς πρὸς τὴν ἐκτίμησιν καὶ κατακύρωσιν διατάξεις.
- 5). Διὰ Β. Διατάγματος κανονισθῆσονται τὰ περὶ δικῶν, αἵτινες ἤθελον εἶναι ἐκκρεμεῖς καθ' ὃν χρόνον κατὰ τὸν παρόντα νόμον λάβωσιν ἰσχὺν αἱ εἰσαγόμεναι δικονομίαι.
- 6). Αἱ διαδικασίαι περὶ ἀναγκαστικῆς ἐκποιήσεως, αἱ ἀρξάμεναι πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς τῆς πολιτικῆς δικονομίας, διεκπεραιοῦνται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς Ἰουδαίου δικονομίας.
- 7). Οἱ περὶ ἐπιβολῆς φόρων νόμοι τοῦ Βασιλεῖου, ὅσοι δὲν εἰσῆχθησαν ἢ δὲν εἰσαχθῶσιν εἰς τὰς Ἰουδαίας Νήσους, δι' εἰδικῶν νόμων, δὲμ θέλουσιν ἰσχύει αὐτόθι ἀντὶ αὐτῶν δὲ θέλουσιν ἰσχύει προσωρινῶς οἱ φορολογικοὶ νόμοι τοῦ πρῶην Ἠνωμένου Κράτους τῶν Ἰουδαίων Νήσων, ἐὰν δὲν ἠκυρώθησαν καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ἐτροποποιήθησαν ἀπὸ τῶν εἰδικῶν νόμων.
- 8). Οἱ περὶ δημοτικῆς φορολογίας νόμοι τοῦ Βασιλεῖου λαμβάνουσιν ὑποχρεωτικὴν ἰσχὺν ἐν ταῖς Ἰουδαίαις Νήσοις μετὰ παρέλευσιν δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν, αἵτινες ὀφείλουσι νὰ ψηφίσωσι τοὺς δημοτικούς προϋπολογισμούς ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης.
- 9). Τὰ περὶ ἄλλοις νῦν κείμενα ἐν ταῖς Ἰουδαίαις Νήσοις θέλουσι διατηρηθῆ ὡς ἔχουσιν, εἰς οὐ ληφθῆ εἰδικὴ περὶ αὐτῶν νομοθετικὴ πρό-

10). Μέχρι της παρελεύσεως της υπό του άρθρου 8 τεταγμένης προθεσμίας, διατηρούσι προσωρινώς το κύρος εν ταῖς Ἴονιαις Νήσοις αἱ νῦν κείμεναι αὐτῶν περὶ ἐπιχωρίων προσόδων διατάξεις, ἐφ' ὅσον δὲν ἀντιβαίνουν εἰς τοὺς πρὸς ἀφομοίωσιν τῆς νομοθεσίας τῶν Ἴονίων νήσων ἐκδοθέντας καὶ ἐκδοθησομένους νόμους.

11). Ἀφ' οὗ χρόνου λάβωσιν ὑποχρεωτικὴν ἰσχὴν οἱ περὶ δημοτικῆς φορολογίας Νόμοι τοῦ Βασιλεῦς καὶ μέχρι τῆς ἐκδόσεως ἐιδικοῦ νόμου περὶ τῆς κατὰ δήμους διανομῆς τῆς ἐπιχωρίου περιουσίας τῶν Νήσων, ἡ διοίκησις τῆς περιουσίας ἐκάστης Νήσου ἀνατίθεται εἰς Ἐπιτροπὴν συγκειμένην ἐκ τῶσων μελῶν, ὅσοι εἰσὶν οἱ συνιστῶντες ἐκάστην νήσον δήμοι.

ΑΠ. 61 (1898). Ἐπειδὴ τὸ Σύνταγμα τοῦ 1817 τῆς Ἰονίου Πολιτείας καθώρισε τὸ μὲν Γενικὴν Κυβέρνησιν, διαχειριζομένην τὸν ἰενικὸν θησαυρὸν τοῦ Κράτους, ἀποτελούμενον ἐκ τοῦ θησαυτοῦ ἐκάστης Νήσου, καὶ τὰ κτήματα, ἅτινα ἐχρησίμευον πρὸς τὴν γενικὴν τοῦ Κράτους ὑπηρεσίαν, τὸ δὲ ἐγχώριον ἐκάστης νήσου Διοίκησιν, ἐνασκουμένην ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων συμβουλίων, εἰς ἃ ὑπὸ τὴν ἀμεσον τῆς Γενικῆς Κυβερνήσεως ἐπιτήρησιν ἀνετέθη καὶ ἡ διαχειρίσις τῆς ἐγχωρίου ἐκάστης νήσου περιουσίας, τὴν ὅποσαν καθώρισε καὶ ἐχώρισε τῆς δημοσίας ὁ Νόμος ἰδίως 10 τοῦ Κοινοβουλίου. Ἐκ τούτων ἀναγκαστικῶς ἐπιτεταται ὅτι οὐχὶ ἅπασα ἡ ἐν ἐκάστῃ Νήσῳ μὴ ἰδιωτικὴ κτήσις ἀνήκει εἰς τὴν ἐγχώριον περιουσίαν, ἀλλὰ μόνον ἐκεῖνη, ἣν αἱ νόμοι καὶ ἰδίως ὁ Νόμος 10 τοῦ Κοινοβουλίου καθώρισε, πᾶσα δὲ ἡ λοιπὴ ἀνήκει εἰς τὸ κράτος, ὑπὸ τῆς Γενικῆς Κυβερνήσεως διαχειριζομένη. Τοῦτο δὲ σαφῶς συνάγεται καὶ ἐκ τῶν ἀρθρ. 373 καὶ 374 Ἰον. Πολ. Δικ., καθ' ἃ τὴν Γενικὴν Κυβέρνησιν εἰς δίκας ἀφορώσας αὐτὴν ὡς ἐνάγουσαν ἢ ἐναγομένην ἀντιπροσωπεύει ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων ὁ εἰσαγγελεὺς. Ὅθεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἐκτιμήσαν τὸ Ἐφετεῖον ἐν τῇ ἀνεξελέγκτῳ ἐξουσίᾳ αὐτοῦ τὸ περιεχόμενον τῆς ἀρχικῆς ἀγωγῆς καὶ ἐκ τούτου πεισθὲν δικανικῶς ὅτι τὴν ἀγωγὴν ταύτην ἠγείρειν ὁ εἰσαγγελεὺς Δηξουρίου ὡς ἐκπροσωπῶν, οὐχὶ τὸ ἐγχώριον τῆς Κεφαλληνίας Συμβούλιον, ἀλλὰ τὴν Γενικὴν Κυβέρνησιν, οὐδένα νόμον παρεβίασε καὶ ὁρθῶς ἀπέριψε τὴν παρεμπιπτούσαν ἀγωγὴν τοῦ ἀναιρεσελόντος Ἀδελφάτου, δι' ἧς ἐζητεῖτο ἢ εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπανάληψις τῆς ἀρχικῆς δίκης, ὡς διαδόχου τοῦ ἐγχωρίου Συμβουλίου καὶ οὐχὶ τῆς Κυβερνήσεως, εἰς ἣν ἀνήκει ἡ δίκη, οὐδεμίαν δ' ἐπὶ τῆς παρεμπιπτούσης ταύτης δίκης εἶχεν ἐπιρροὴν ἢ ἐξέτασις τοῦ ζητήματος, ἐάν τὸ διὰ τῆς κυρίας ἀγωγῆς διεκδικούμενον ἀνήκειν ἢ οὐ κατὰ κυριότητα εἰς τὴν ἐγχώριον περιουσίαν, διότι κατὰ ταύτην ἐπρόκειτο μόνον περὶ τοῦ τίς ἠγείρει τὴν ἀρχικὴν ἀγωγὴν καὶ ἐπομένως τίς ἐδικαιοῦτο δι' ἐπαναλήψεως νὰ ἐξακολουθήσῃ ταύτην ὡς διάδοχος τοῦ ἀρχικῶς ἐνάγοντος.

ΑΠ. 202 (1895). Ἐπειδὴ τὸ Ἐφετεῖον δέχεται ὡς ὁμολογηθέντα ὑπὸ τοῦ ἀναιρεσελόντος Δημοσίου α) ὅτι πρὸς τὴν σύνοδον τῶν δυτικῶν ἱερέων τῆς Ζακύνθου ἐπὶ ἐνετοκρατίας ἀπενεμήθη χορηγία σίτου κιλῶν 107, εἰσπραττόμενα ἐκ τῆς δημοσίας δεκάτης ὠρισμένων χωρίων καὶ β) ὅτι τὴν τοιαύτην χορηγίαν πρὸς τοὺς ἱερεῖς τούτους καὶ ἡ Ἰονικὴ Κυβέρνησις ἐπὶ ἀγγλικῆς προστασίας ἐξηκολούθησε μετατρέψασα ταύτην, ἐνεκα τῆς ἐπελθούσης καταργήσεως τῆς δεκάτης, εἰς χρήματα, ἥτοι τὴν ἀξίαν 256 κιλῶν σίτου, τούτων δὲ τεθέντων, τὴν τακτικὴν ἀπονομὴν τοῦ χορηγήματος τούτου ὀφείλει νῦν πρὸς τοὺς ἐν Ζακύνθῳ δυτικούς ἱερεῖς, ὡς δικαίωμα αὐτῶν, καὶ τὸ ἑλληνικὸν δημόσιον, διότι τὸ ἀρθρ. 4 τῆς συνθήκης περὶ ἐνώσεως τῶν Ἰονίων Νήσων μετὰ τῆς Ἑλλάδος ῥητῶς ὁρίζει ὅτι διατηροῦνται ἡ εἰδικὴ προστασία ἢ ἐγγυηθεῖσα πρὸς τὴν καθολικὴν ῥωμαϊκὴν Ἐκκλησίαν, ὡς καὶ τὰ πλεονεκτήματα ὧν αὕτη ἀπολαμβάνει, ἐν ἧτοιαύτῃ δὲ ῥήσει τῆς συνθήκης προδήλως καὶ ἡ προκει-

μένη χορηγία ως πλεονέκτημα τῶν δυτικῶν ἱερέων τῆς Ζακύνθου, περιλαμβάνεται, ανεξαρτήτως τοῦ σκοποῦ, δι' ὃν ἀρχικῶς αὐτὴ ἐδόθη, ἀνυπόστατοι δέ οἱ ἀντίθετοι λόγοι ἀναίρεσεως.

Ἐπειδὴ ὁ κατ' ἔτος προσδιορισμὸς τῆς ἀξίας τοῦ σίτου πρὸς τὸν εἰρημένον σκοπὸν, οὐδαμῶς ὀρίζεται ὅτι γίνεται διὰ πρωτοκόλλου, ἐπὶ τούτῳ συντασσομένου ὑπὸ τῶν ἀρχῶν ἀποφνηάμενον ἀρα τὸ ἐφετεῖον οὐχὶ ὑποχρεωτικὸν διὰ τοὺς δυτικούς ἱερεῖς Ζακύνθου τὸν τοιοῦτον προσδιορισμὸν τῆς ἀξίας τοῦ σίτου, οὐδένα παρεβίασε νόμον.

12). Ἐκαστον δημοτικὸν Συμβούλιον ἐκλέγει, εἴτε ἐντὸς τῶν ἰδίων αὐτοῦ μελῶν, εἴτε ἐκτὸς, ἐπιτροπὸν τοῦ δήμου ὡς μέλος τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἀρθρον ἐπιτροπῆς. Ὁ προϊστάμενος τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς εἶναι πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς.

13). Τὰ ἐκ τῆς περιουσίας ἐκάστης νήσου εἰσοδήματα διανέμονται εἰς τοὺς δήμους αὐτῆς ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ ἐκάστου, ἀφ' οὗ προηγουμένως ἀφαιρεθῶσι 1) τὰ ἔξοδα τῆς διοικήσεως καὶ εἰσπράξεως 2) τὰ πρὸς συντήρησιν τῶν νοσοκομείων πλὴν τοῦ ἐν Κερκύρα φρενοκομείου, ἔξοδα.

14). Αἱ δημοτικαὶ ἀρχαὶ ἐκάστου δήμου ὀφείλουσι, τῇ αἰτῆσει τῆς κατὰ τὸ ἀρθρ. 11 ἐπιτροπῆς, νὰ ἐκτελῶσι πάσας τὰς ἀπαιτούμενας πράξεις εἰς τὴν διοίκησιν καὶ ἐπιμέλειαν τῶν ἐντὸς τῆς περιφερείας αὐτοῦ κειμένων ἐγχωρίων κτημάτων.

15). Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῆς ἐπιτροπῆς ἐπιτρέπεται εἰς τὸ ὄγκειον δημοτικὸν συμβούλιον ἑφεις, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτοὺς κοινοποιήσεως, ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, ὅστις ἀποφασίζει ὀριστικῶς καὶ ἀμετακλήτως ἐντὸς δέκα ἡμερῶν.

16). Οἱ νόμοι τοῦ πρώην Ἠνωμένου Κράτους τῶν Ἰονίων Νήσων, δι' ὧν ἐχορηγήθησαν εἰς ἑταιρίας εἰδικὰ δικαιώματα, διατηροῦσι τὸ κύρος ἐν ταῖς Ἰονίοις Νήσοις.

17). Οἱ περὶ ὁδοποιίας, περὶ φρενοκομείου, περὶ πτωχοκομείου, περὶ ἐνεχυροδανειστηρίου, περὶ ἐξοικονομικῶν τραπεζῶν καὶ ἄλλων τοιούτων ἰδρυμάτων ὑφιστάμενοι ἐν ταῖς Ἰονίοις Νήσοις νόμοι καὶ κανονισμοὶ δὲν καταργοῦνται διὰ τοῦ παρόντος νόμου.

18). Οἱ παρὰ τοῖς Ἰονίοις δικαστηρίοις δικηγόροι διατηροῦσι τὸ δικαίωμα τῆς ἐξασκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματός των. Οἱ πρόεδροι τῶν δικαστηρίων θέλουσιν ὑποβάλλει πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργεῖον, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, κατάλογον τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς δικαιοδοσίας των κειμένων τὸ δικαίωμα τοῦ δικηγόρου, ὅπως ἐκδοθῶσι τὰ περὶ τοῦ διορισμοῦ των Β. Διατάγματα.

19). Οἱ μέχρι τοῦδε ἐξασκοῦντες τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ὑποδικηγόρου ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ παρίστανται ὡς συνήγοροι ἐνώπιον τῶν εἰρηνοδικείων καὶ πταισματοδικείων εἰς πολιτικὰς καὶ ποινικὰς ὑποθέσεις, καὶ ἂν παρὰ τοῖς δικαστηρίοις τούτοις ὑπάρχωσι διωρισμένοι πλειονες τῶν τεσσάρων δικηγόροι. Ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου οἱ πρόεδροι τῶν δικαστηρίων θέλουσιν ὑποβάλλει κατάλογον τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς δικαιοδοσίας των ὑποδικηγόρων πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργεῖον, ὅπερ θέλει ἀναγνωρίσει αὐτούς.

20. Οἱ ἐν ταῖς Ἰονίοις Νήσοις ἰατροί, φαρμακοποιοί, καὶ αἱ μάται δι-
ατηροῦσι τὸ δικαίωμα τῆς ἐξασκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματός των. Οἱ προϊ-
στάμενοι τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν θέλουσιν ὑποβάλλει πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόν-
τος νόμου, κατάλογον τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς δικαιοδοσίας των κε-
κμημένων τὸ δικαίωμα τοῦ μετέρχεσθαι τὰ ἐπαγγέλματα ταῦτα, ὅπως ἀρ-
μοδίως ἀναγνωρισθῶσι.

ΑΠ. 113(1876). Οὐδεμίαν ἐν 2011 ἔρῃ. Ἰον.Κ.διάκρισις γίνεται μετα-
ξύ εἰδικῆς καὶ γενικῆς ὑποθήκης ὥστε καὶ ἡ ἐγγραφή τῆς τελευταίας
τὰς αὐτὰς παράγει συνεπέλας, οἷας καὶ ἡ τῆς εἰδικῆς ἀπέναντι τοῦ
εἰς ὃν μετεβιβάσθη τὸ ἀκίνητον, ἂν ἡ ἐγγραφή αὐτὴ, στηριζομένη ἐπὶ
./.

δικαιογράφου ἀρχαιότερου τοῦ τῆς ἀπαλλοτριώσεως, ἐγένετο ἐντός
τῶν δεκαπέντε τοῦλάχιστον ἡμερῶν ἀφ' ἧς μετεγράφη ὁ τίτλος τῆς
ἀπαλλοτριώσεως. Ἄρα ἡ ἐγγραφή τῆς γενικῆς ὑποθήκης ἰσχύει πρὸς
διατήρησιν τοῦ ἐνυποθήκου δικαιώματος.